

4. ενδιάμεσα στο κείμενο ή στο τέλος παραγράφου (Smith, 1990), ή (Smith και Roberts, 1987) ή (Wilson *et al.*, 1985) ή (Adams 1985, Morris 1983, Williams 1994).
5. Τα ονόματα της προηγούμενης παραγράφου (4) γράφονται με αλφαβητική σειρά του ονόματος του πρώτου συγγραφέα. Όταν υπάρχουν περισσότερες της μιας αναφορές του ίδιου συγγραφέα αυτές αναφέρονται κατά αύξουσα χρονολογική σειρά (Roberts 1978, 1980, 1985a, 1985b).
6. Όλες τις βιβλιογραφικές παραπομπές που αναφέρονται στη βιβλιογραφία πρέπει να τις έχουμε διαβάσει και να τις αναφέρουμε στη βιβλιογραφία. Όταν μια βιβλιογραφική παραπομπή δεν είναι αδύνατον να βρεθεί, μπορούμε να την αναφέρουμε ως εξής:σύμφωνα με τον Curtis (1895), όπως αναφέρεται στον Burton (1986)....., αυτό συνήθως γίνεται για παλιές εργασίες ή εργασίες που βρίσκονται σε σπάνια βιβλία και περιοδικά.
7. Μπορούμε να αναφερθούμε σε συγκεκριμένες εικόνες ή διαγράμματα **μόνο πολύ διαδεδομένων βιβλίων** που ξέρουμε ότι υπάρχουν στις βιβλιοθήκες και τα Εργαστήρια, αναφέροντας(Fahn, 1994, εικ. 12.3, σελ. 255).....
8. Όπου κρίνουμε σκόπιμο μπορούμε να τοποθετήσουμε εικόνες και διαγράμματα από άλλες δημοσιεύσεις, αναφέροντας όμως **πάντα** την πηγή.
9. Οι βιβλιογραφικές παραπομπές που αναφέρονται στο τέλος της εργασίας αναγράφονται ως εξής:
 - α. Όταν πρόκειται για άρθρο σε περιοδικό:
Brooker, B.E. (1987). The crystallisation of calcium phosphate at the surface of mould-ripened cheese. *Food Microstructure* **16**:25-33.
 - β. Όταν πρόκειται για βιβλίο:
Bos, L. 1983. Introduction to Plant Virology. Longman. London.
 - γ. Όταν πρόκειται για βιβλίο με εκδότες (Editors):
Bullock, G.R. and P. Petrusz (Editors). (1985). Techniques in Immunocytochemistry. Vol. 3. Academic Press. London.
 - δ. Όταν πρόκειται για άρθρο ή κεφάλαιο σε βιβλίο με Editors:
Hall, T.A. The history of microprobe microanalysis in biology. In: *Electron probe microanalysis applications in biology and medicine*. Ed. K. Zierold, H.K. Hagler. Springer, Heidelberg, 1-15, 1989.
 - ε. Όταν πρόκειται για Πρακτικά Συνεδρίου:
Fasseas C. and N. Papastergiou. (1989). SEM, EDS X-Ray microanalysis study of *Laurus nobilis* leaves grown in urban and rural areas. pp.159-160. Proceedings: III BALKAN CONGRESS ON ELECTRON MICROSCOPY. Athens, Greece.

Στα περιοδικά οι αριθμοί **35**:345-350 σημαίνουν τόμος: 35 σελίδες: 345 - 350. Πολλές φορές υπάρχουν και τεύχη, εκτός των τόμων, που αναφέρονται ως εξής: **35(1)**:345-350 ή **35(B)**:345-350 κλπ. Στα βιβλία αναφέρεται πάντα ο Εκδοτικός Οίκος το έτος έκδοσης και η πρώτη πόλις που αναφέρεται.

Για τις παραπομπές σε φωτογραφίες ή διαγράμματα καθώς επίσης και για τα περιεχόμενα, χρησιμοποιείτε τις εντολές "Εισαγωγή Λεζάντας ή Παραπομπής", του επεξεργαστή κειμένου.

Για την όλη διάρθρωση του κειμένου χρησιμοποιείτε την εντολή "Προβολή, Διάρθρωσης εγγράφου".

Τρόπος παρουσίασης φωτογραφιών

Λόγω του μεγάλου κόστους αναπαραγωγής των σελίδων με φωτογραφίες, συνιστάται ο αριθμός τους να περιορίζεται στο ελάχιστο δυνατό. Αφού επιλέξουμε τις φωτογραφίες που θα μπουν στο τελικό κείμενο τις ομαδοποιούμε σε σελίδες προσέχοντας το μέγεθος να μην είναι ούτε υπερβολικά μεγάλο, αλλά ούτε και τόσο μικρό που να μην διακρίνονται οι λεπτομέρειες που θέλουμε να δείξουμε.

Για λόγους αισθητικής καλό είναι φωτογραφίες που βρίσκονται στην ίδια σελίδα να έχουν την ίδια φωτεινότητα και αντίθεση.

Τοποθετούμε τις απαραίτητες ενδείξεις στις φωτογραφίες είτε με σχεδιαστικό πρόγραμμα (Corel, Photoshop κλπ) είτε με το MS Word. Εφ' όσον οι φωτογραφίες είναι πολλές, οι επεξηγήσεις των συντομεύσεων μπορεί να γίνει σε ξεχωριστή σελίδα και να ξεδιπλώνεται έτσι που να διευκολύνεται ο αναγνώστης. Όταν οι φωτογραφίες είναι λίγες και κάθε μια έχει διαφορετικά σύμβολα και συντομεύσεις, τότε αυτά αναφέρονται στη λεζάντα κάθε μιας φωτογραφίας.

Οι λεζάντες των φωτογραφιών καλό είναι να τοποθετούνται κάτω από κάθε φωτογραφία ή αν η φωτογραφία είναι στη δεξιά σελίδα η λεζάντα μπορεί να είναι στην απέναντι (αριστερή) σελίδα.

Η επεξεργασία των φωτογραφιών πρέπει να περιορίζεται στη ρύθμιση της φωτεινότητας και αντίθεσης (contrast) χωρίς αυτό να αλλοιώνει τις δομές που παρατηρούνται.

Σε κάθε φωτογραφία πρέπει απαραίτητα να υπάρχει κλίμακα που να διευκολύνει τη σύγκριση των μεγεθών.

Δεν αναφέρουμε ποτέ τη μεγέθυνση της φωτογραφίας γιατί αυτή αλλάζει κατά την επεξεργασία και εκτύπωση των φωτογραφιών ενώ από επιστημονικής άποψης δεν έχει και μεγάλη αξία.

Ένας καλός τρόπος αναπαραγωγής των φωτογραφιών για το τελικό κείμενο είναι οι έγχρωμες φωτοτυπίες, έστω και αν οι φωτογραφίες μας είναι ασπρόμαυρες.